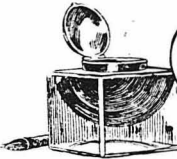

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

Του Κόμητος ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Τὰ ἐλεύθερα ἀποτελέσματα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ. Πῶς καὶ γιὰ κατελήφθη ἡ Σφακτηρία. Ὁ ἥρωϊκὸς θάνατος τοῦ κήμητος Σάντα Ρόζα. Μία φουχτα γενναίων ἐναντίον χιλιῶν Τούρκων καὶ Αἰγυπτίων. Ἡ φρουρὰ τοῦ Ναυαρίνου αἰχμάλωτος τοῦ Ἰμβραήμ. Τὰ σκληρὰ λόγια τοῦ Σουλεϊμάν Βέη. Ὁ ἥρωϊκὸς Μισούλης. Ἡ πυρπόλησις τοῦ Τουρκικοῦ στόλου. Αἱ διαδόσεις. Δοξολογία καὶ πανηγυρική, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἰ.
"Ἄς μὴ ζητᾶμε ὅμως καὶ πολλὰ ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας. Τὶ περισσότερο μποροῦν νὰ κάμῃ ὁ λαὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀπεινῶσε τὸν ζυγὸ παράφρων αἰῶνων δουλείας, ἄρχισε κατὰ τὴν ἄλληλοσπαράσσειναι ; Ὁ πρὸ δόλιγων μηνῶν προκληθεὶς ἐμφύλιος σπαραγμὸς ἐδῶκε πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Μα τὰ παθήματα ἔγιναν μαθηματα. Καὶ στὸ Ναῦπλιο δὲν μάλινε πειρὰ, παρὰ γιὰ τὸ Ναυαρίνο. Ἡ εἰδησις, ὅτι ἡ νήσος Σφακτηρία, ποὺ βρισκόταν μεταξὺ τοῦ νέου καὶ τοῦ παλαιοῦ Ναυαρίνου, ἔπεσε στὰ χεῖρα τῶν Αἰγυπτίων, κατετάραξε καὶ κατέβλησε κίβη Ἑλλῆνα.

Ὁ Αἰγυπτιακὸς στρατὸς τοῦ Ἰμβραήμ κατέλαβε τὸ νησί αὐτὸ, χωρὶς μεγάλη ἀντίσταση, γιὰτὶ οἱ Ἕλληνες εἶχαν παραμελήσει νὰ τὸ ὀχυρώσουν καλά καὶ δὲν ἀντέταξαν τὴν ἄμυνα πρὸς ἀπαιτήσεις ἢ πιεθίσαι αὐτῆ θείῃ.

Κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Σφακτηρίας, λεητολοῦσι Ἕλληνες σκοποθῆκαν ἢ αἰχμάλωτοιθῆκαν. Ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς μόνον ὁ Μανρωσοδάτος κατόρθωσε νὰ διαφύγῃ. Ὁ Ὑδραῖος πλοίαρχος Γκαμοδὸς ἐσκοτώθηκε !

Στὴ Σφακτηρία σκοτώθηκε ἐπίσης καὶ ὁ γενναῖος φίλος μου, ὁ κήμητος Σάντα Ρόζας. Ὁ Σάντα Ρόζας εἶχε σθεῖ στην Ἑλλάδα λίγους μῆνας πρὶν, γιὰ νὰ πολεμήσῃ μαζὺ με τοὺς Ἕλληνας ἐναντίον τῶν τεράννων τῶν. Οἱ Ἕλληνες ὅμως — καὶ δὲν ξέρω γιὰτὶ — τὸν ὑποδέχτηκαν ψυχρὰ. Μολταπαῖτα, ὁ Σάντα Ρόζας φέρωσε μιά Ἀρβανιτικὴ στολὴ καὶ κατατάχθηκε ὡς ἐθελοντὴς στὸ Ἑλληνικὸ στρατόπεδο, γειματός ἐθνικοισαμιοῦ καὶ πολεμικοῦ μένος.

Στὴ Σφακτηρία ὁ Σάντα Ρόζας μποροῦσε νὰ σωθῆ. Τοῦ τὸ ἐπρότειναν μάλιστα. Μὰ αὐτὸς ἀπάντησε μὲ ἀπόφασιν καὶ ἰσχυροφάνεια :

— Δὲν πῶω ποῦθενά. Θὰ μείνω ἐδῶ καὶ θὰ πολεμήσω, ὅσο μὲνει καὶ μὰ νὰ σταλαγματιάῃ αἷμα στὶς φλέβες μου !...

Μερικὰ παλληκάρια ἐθνουσιαστῆκαν ἀπ' τὰ λόγια του καὶ ἔμειναν μαζὺ του.

Μόλις ἔφτασαν οἱ Τούρκοι, οἱ γενναῖοι αὐτοὶ ἄνδρες πολέμησαν ἐναντίον τοὺς με λίσσα. Μὰ οἱ Τούρκοι ἦσαν πολλοὶ, ἀμέτρητοι. Καὶ κανένας δὲν γλύτωσε ἀπ' τὴ φουχτα αὐτῆ τῶν ἠρώων. Σκοτώθηκαν ὅλοι, ἀφοῦ θέρσαν τ' ἀσκήρια τοῦ Ἰμβραήμ.

Λίγον καιρὸ ὄσκει ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Σφακτηρίας, ἡ φρουρὰ τοῦ Ναυαρίνου, ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ χιλίους ἄνδρες περσίων, ἐπειδὴ ὑπέφερε ἀπὸ τὴν ἑλλειψιν νεροῦ καὶ ἀδυνατοῦσας νὰ παρμεινῆν περισσότερο οὐ μὴ ποὺ ἀνεπαρκῶς ὀχυρωμένῃ, ἐπεχείρησε μιά νύχτα νὰ ἐπιφευγῆτὸν τὸ σκότους καὶ νὰ περάσῃ μετ' αὐτὸν τὸ ἐχθρικό στρατόπεδο.

Λυστηζὸς ὅμως ἔγιναν ἀντιληπτοὶ στὸ δρόμο ἀπ' τοὺς Τούρκους καὶ αἰχμάλωτοιθῆκαν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ 140 Ρομιελοῦτες ποὺ πέρασαν ἀνάμεσα στὸν ἐχθρὸ μετ' αὐτὸν στὸ χεῖρ.

Ἡ Μαρία εἶχε συμμετάσχει στὸ ἔργο του αὐτοῦ, χιζόντας πλάι στὸ κήμο οικοδομήματα, μιά μικρὰ καὶ κομψὴ ἐκκλησία, ἀφιερωμένη στὴν Παρθένω Μαρία. Μονάχα αὐτὴ ἡ ἐκκλησιόπουλα ἔφεγγεν ἀπὸ τὴν πυρκαϊά, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, κατέστρεψε ὁλόκληρο τὸ μοναστήρι. Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ σήμερον σχεδὸν ἄσκητη, ὑπενηθμίζοντας τὴ μνημὴ τῆς γοητευτικῆς Ἑλληνοῦδος πριγκιπισσῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ Ἰμβραήμ Πασᾶς δὲν ἐκράτησε ἀπὸ τοὺς αἰχμάλωτους αὐτοὺς παρὰ μόνον τὸν ὀπλαρχηγὸ Κατζίρηστο καὶ τὸν ἀρχιερέα Μεθώνης, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ δύο κριώτεροι ἀρχηγοί. Τοὺς ὑπολοίτους τοὺς ἄφησε ἐλεύθερους, ἀφοῦ τοὺς ἀφῆρε τὰ ὅπλα καὶ τὰ χρήματα ποὺ βαστούσαν ἀπάνω τους.

Ὅταν γινόταν ἡ παρέλασις τῶν Ἑλλήνων αἰχμάλωτων, ὁ Σουλεϊμάν Βέης, ὁ ἱσχυριστὴς τοῦ Ἰμβραήμ, γράφει στοὺς ἄλλους ἀξιοσημειωτοὺς καὶ τοὺς εἶπε :

— Κιττάξετε αὐτοὺς τοὺς δυστυχημένους... Τὶ νομίζετε ὅτι ἔκαναν στὸ διάστημα μῆς τετραετίας ; Ὅχι ! Ἐνα πολεμικὸ πλοῖο δὲν κατασκευάσαν, οὔτ' ἓνα σῆμα δὲν κατόρθωσαν νὰ ὀργανώσουν. Ἡ μόνη τους σκέψῃ ἦταν νάρθουν σὲ πολέμο ἀναμεταξὺ τους καὶ νὰ ἀλληλοσπαρῶνται !...

Χωρικοί τοῦ Μωρηῶ (Εἰκὼν ξένου περιηγητοῦ)

Τὰ λόγια αὐτὰ ἦσαν πολὺ ἰμὰ, ἀλλὰ μποροῦν νὰ χρησιμεύουν ὡς διδακτικὸτατο μᾶθημα στοὺς Ἕλληνας, γιὰ νὰ μονοῦσιν ἐπὶ τέλους.

"Ὑστερ' ἀπὸ τὶς ἀποτυχίεις αὐτέεις, οἱ Ἕλληνες ἔχασαν τὸ θάρρος του. Μὰ ἡ τύχη φάνηκε γιὰ μιά στιγμὴ νὰ τοὺς χαμογελά !...

Στὶς 15 Μαΐου διαδόθηκε πὸς ὁ ναύαρχος Μισούλης πυρπόλησε τὸν Τουρκικὸ στόλο στὸ λιμένα τῆς Μεθώνης. Ἐνὰ ταξιδιωτὴς ἐβεδιῶνος, ὅτι κατὰ τὸ βράδυ εἶχε ἀκούσει ἓνα μεγάλο κρότ ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Καλαμῶν. Ἐνας ἄλλος ἔλεγε, ὅτι ἀπὸ τὶς κορυφῆς τῶν βουνῶν τῆς Ἀρκαδίας εἶχε δεῖ μέσα στὸ λιμένα τῆς Μεθώνης μιά μεγάλη φωτιά, ποὺ βόσταξε πολλῆς ὥρες !...

Μέσω σ' αὐτὸ τὸ ἀνακαίτημα τῆς χαρᾶς, τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ἀμφιβολιῶν, ἦρθε μιά ἐπιστολὴ ἀπ' τὸν Ἐπαρχο τῶν Καλαμῶν, ἡ ὁποία ἀνήγγελλε, ὅτι ἡ μοῖρα τοῦ Μισούλη εἶχε πυρπολήσει ἐπάνω ἀπὸ εἰκοσι ἑχθρικά πλοῖα καὶ ὅτι εἶχε ἴσπαστει ζῆμεις καὶ ἡ πόλι τῆς Μεθώνης.

Ἡ κοινὴ φημὴ ὅμως ἐξόγκωσε τρομοκρατικὰ τὸ περιστατικὸ αὐτὸ. Τὸ ἀληθές ἦτον, ὅτι τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου βρισκόταν στὸ λιμένα τοῦ Ναυαρίνου καὶ ὅτι τὰ πυρποληθέντα πλοῖα ἀποτελοῦσαν ἓνα μικρὸ μέρος τοῦ στόλου. Ἀλλὰ ὁ λαὸς, ποὺ πιστεύει πάντα σ' ἐκεῖνο ποὺ ποθεῖ, κριεῖστηκε ἀπὸ μιά εὐφροσύνη ἀγαλλίσαι, νομίζοντας πὸς μαζὺ μ' ὁλόκληρο τὸ στόλο εἶχαν καταστραφεῖ καὶ ἡ ἀποθήκη τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ συμμετάσχει τὴν ἐγῶμότην αὐτῆ πλάνῃ. Μόλις ἔγινε γνωστὴ ἡ εἰδησις τῆς πυρπολήσεως, στὸ Ναῦπλιο, ἐγκάμῃ πάνδημος δοξολογία καὶ ὁ εὐγλωττοσὸς ρήτωρ Σπυρ. Τρακοῦτης ἀπήγγελλε ἓναν λόγο πολὺ κατάλληλο γιὰ τὴν περίσσεια. Μετ' ἡν εὐκαιρία αὐτῆ, τὸ τάγμα ποὺ γυμναζόταν στὸ Ναῦπλιο ἀπὸ πολλοὺς μῆνας, βῆκε ἀπ' τὴν πόλιν τοῦ Ἄργου γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ στρατιωτικῆς ἀσκήσεεις καὶ οἱ ἀπότομοι βράχοι τοῦ Παλαμηδίου γέμισαν ἀπὸ πλήθῃ φιλοπεριεργὸν λαοῦ, ἐνὸ ἡ στρατιωτικῆ μουςικῆ ἀνέκρουσε ἓνα ὄρασι... κληνητικὸ μέλος !...

Ἐνα σοβαρὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ ἐπίσης τὶς ἡμέρες αὐτέεις τὴν Κυβέρνησι καὶ τὸ λαὸ γενναῖος : Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ὁ ὁποῖος κρατεῖται αἰχμάλωτος στὸ μοναστήρι τῆς Ὑδρας, μαζὺ με ἄλλους Μωραῖτες ὀπλαρχηγούς.

Πρέπει ν' ἀφεθῆ ἐλεύθερος ὁ Κολοκοτρώνης ; Στὸ κρίσιμο σημεῖο ποῦχουν φτάσει τὰ πράγματα, ἡ ἀπελευθέρωσις του εἶνε ἐπιβεβλημένη. Μόνον αὐτὸς ἴσως μπορεῖ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μετ' ὁ Ἰμβραήμ. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Πὸς ἔγνωρα τὸν Θ. Κολοκοτρώνη, κλπ.